

Ioan a scris prima sa epistolă cu scopul de a ajuta un grup de credincioși să știe că au viață veșnică și să le arate baza potrivită pentru această certitudine. În această scurtă scrisoare el menționează cel puțin de nouă ori că putem să știm că suntem în siguranță în Hristos. Un studiu asupra cărții, cu un accent deosebit pe 1 Ioan 5:9-13, te poate ajuta să comunici esența mesajului său și să oferi o siguranță corespunzătoare ucenicilor tăi. Deoarece siguranța noastră se bazează pe Evanghelie, ai putea ajuta, de asemenea, pe cineva care nu este credincios să înțeleagă acest lucru și să înceapă o relație cu Dumnezeu.

Ai putea introduce subiectul întrebând ucenicul: "Pe o scară de la 1-100, cât de sigur ești că vei merge în Cer când vei muri?" Discutați pe baza răspunsului. Află dacă încrederea sa este uneori mai mare sau mai mică și de ce. Încearcă să înțeleagă pe ce se bazează încrederea sa. Apoi studiați împreună 1 Ioan 5:9-13 pentru a vedea ceea ce Dumnezeu are de spus la acest subiect.

Iată câteva observații-cheie și întrebări pe care le poți folosi în timp ce-ți ajuci ucenicul să descopere răspunsurile de sine stătător:

Pasajul din Ioan afirmă că aceasta este mărturia lui Dumnezeu Însuși. La baza siguranței noastre nu stă ceea ce credem sau simțim noi, nici ceea ce spun alții. Ci este declarația solemnă a realității din partea lui Dumnezeu. Această mărturie exprimă două argumente critice:

- În primul rând, că viața veșnică este un dar. *"Dumnezeu ne-a dat viața veșnică."* El nu a vândut-o și nici nu a oferit un schimb comercial. Nu a avut loc nici licitație și nici schimb de bunuri. Viața veșnică este un dar. Tu nu poți să o câștigi și nici să o obții prin merit. Este un cadou.
- În al doilea rând, acel dar vine "învelit" în persoana Fiului Său. *"Această viață este în Fiul Lui."* Nu este găsită nicăieri în altă parte. *"Cine are pe Fiul, are viață. Cine nu are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viață."*

Deși, scopul lui Ioan (și al nostru) nu este numai de a asigura că viața veșnică este doar în Hristos, ci și de a oferi siguranța că Hristos (și, prin urmare, viața veșnică) este în noi. În versetul 13 el scrie: *"Am scris aceste lucruri pentru ca voi, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, să știți că aveți viață veșnică"*. "Lucrurile", la care el se referă, nu țin numai de versetele imediat precedente, dar și de întreaga carte. Expresia "noi știm" ("cunoaștem") se repetă ades pe parcursul epistolei. De fiecare dată Ioan spune că noi știm că suntem salvați (sau avem pe Fiul), iar anumite schimbări din viața noastră confirmă acest lucru. Dacă am scana cartea cu privirea, am descoperi trei moduri principale în care putem ști că avem pe Fiul:

SIGURANȚA MÂNTUIRII

SUBIECTUL SĂPTĂMÂNII

Este crucial ca un credincios să știe că a fi salvat înseamnă a fi în siguranță. Folosind 1 Ioan ca ghid, îți vei putea ajuta ucenicul să înțeleagă că:

1. Este posibil să știi că ai viață veșnică;
2. Darul vieții veșnice vine doar prin credința în Isus;
3. Anumite experiențe din viață pot întări această siguranță.

URMĂTORII PAȘI

Cunoașterea faptului că mântuirea noastră înseamnă că suntem cu adevărat în siguranță, ar trebui să ne motiveze la mai mare ascultare, dragoste și deschidere față de Duh. Noi facem aceste lucruri nu pentru a câștiga viața veșnică, ci pentru că deja o avem. Roagă ucenicul tău să-și examineze viața pentru a găsi evidențele faptului că Evanghelia a produs o schimbare reală.

Încurajează-l să umble aproape cu Dumnezeu și să observe cum aceasta îi afectează viața.

Noi știm datorită ascultării noastre: 2:3; 2:5; 3:10

Noi știm datorită iubirii noastre: 3:10; 3:14; 3:18

Noi știm pentru că Duhul locuiește în noi: 3:24; 4:13

Este foarte important să menționați că aceste trei linii de evidențe nu sunt cauzele mântuirii noastre, ci rezultatul acesteia. Dacă suntem salvați, neapărat vom crește în ascultare și iubire și vom experimenta pe Duhul Sfânt mai din plin. Prezența acestor lucruri în viața noastră ne dă marea siguranță că Evanghelia are rădăcină în inimile noastre. Ioan nu prezintă aceste lucruri ca trepte ale unei scări, pe care noi trebuie să le urcăm în scopul de a câștiga mântuirea. Mai degrabă ele sunt date ca semne, care însoțesc mântuirea.

Când păcătuim, fiind afectați de frică, noi am putea crede minciuna că nu suntem cu adevărat ai Lui. Inimile noastre ne pot condamna că nu ne trăim viața la standardul Său de perfecțiune. Ioan ne îndeamnă să ne uităm la schimbările generale care au loc în timp ce noi creștem în credință. Văzând că dragostea și ascultarea noastră cresc pe parcursul timpului, *“vom cunoaște că suntem din adevăr, și ne vom liniști inimile înaintea Lui, ori în ce ne osîndește inima noastră”* (1 Ioan 3:19-20).